

Zarzut drugi: Sąd błędnie założył, że istnieją „poważne trudności”

Sąd błędnie stwierdził, że doszło do naruszenia przewidzianych w art. 108 ust. 2 TFUE praw proceduralnych. Uznając, że Komisja napotkała na „poważne trudności” przy ocenie zgodności uregulowań dotyczących subwencjonowania określonych organizacji ochrony przyrody nabywających obszary przyrodnicze (system PNB) z przepisami dotyczącymi pomocy państwa, sąd dopuścił się naruszenia prawa.

O istnieniu poważnych trudności nie świadczy ani przyjęta w decyzji kwalifikacja usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym jako „nietypowych” i „ogólnych”, ani brak odrębnej księgowości. Nie zabrakło także mechanizmu ochronnego pozwalającego na uniknięcie nadmiernej rekompensaty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de commerce de Paris (Francja) w dniu 24 grudnia 2018 r. – Trendsetteuse SARL / DCA SARL

(Sprawa C-828/18)

(2019/C 82/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de commerce de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Trendsetteuse SARL

Strona pozwana: DCA SARL

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pośrednik pracujący na własny rachunek, który działa w imieniu i na rachunek zleceniodawcy, jednak nie posiada umocowania do zmiany cen i warunków umownych umowy sprzedaży narzuconych przez zleceniodawcę, nie jest umocowany do pośredniczenia przy zawarciu tych umów w rozumieniu tego przepisu i w związku z tym nie może zostać uznany za przedstawiciela handlowego i korzystać ze statusu wynikającego z dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. 1986, L 382, s. 17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 27 grudnia 2018 r. – Crédit Logement SA / OE

(Sprawa C-829/18)

(2019/C 82/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Crédit Logement SA

Strona pozwana: OE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. ⁽¹⁾ i zasadę skuteczności prawa [Unii] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zastosowaniu przepisu prawa wewnętrznego zakazującego sędziemu dokonania oceny, czy warunek umowy zawartej z podmiotem gospodarczym ma nieuczciwy charakter, w sytuacji gdy zawodowy poręczyciel udzielający zabezpieczenia wykonania umowy poinformował dłużnika będącego konsumentem o tym, że zamierza dokonać płatności, a konsument nie poinformował tego poręczyciela o tym, jakie zarzuty należy podnieść?
- 2) Czy zawarta w treści umowy wzmianka o tym, że ryzyko kursowe spoczywa na kredytobiorcy, uzupełniona harmonogramem spłat, sprawia, że warunek umowy staje się „jasny i zrozumiały” w rozumieniu dyrektywy, mimo braku symulacji przedstawiających różne scenariusze kształtowania się kursu walutowego, w tym także te niekorzystne?
- 3) Czy ciężar udowodnienia faktu przekazania konsumentowi informacji niezbędnych do zapewnienia, aby dany warunek umowy był jasny i zrozumiały oraz ciężar udowodnienia faktu, że rzeczony warunek umowy jest jasny i zrozumiały spoczywa na podmiocie gospodarczym czy na konsumentcie?
- 4) Czy w wypadku uznania przez sąd, że postanowienia od 1.2.1 do 1.2.9 i 2.8 umowy są nieuczciwe, ponieważ nie zostały one zredagowane w sposób wystarczająco jasny i zrozumiały, za niezawarte w umowie należy uznać wszystkie warunki finansowe, w tym klauzulę określającą oprocentowanie, względnie czy za niezawarte w tej umowie należy uznać jedynie postanowienia dotyczące zmienności stopy oprocentowania i klauzulę określającą walutę, pozostawiając jako obowiązującą stałą stopę oprocentowania i walutę EUR, czy wreszcie należy zastosować jeszcze inne rozwiązanie?
- 5) Czy w ramach analizy powyższego zagadnienia sąd powinien upewnić się, że orzeczona sankcja jest skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de l'entreprise de Liège (Belgia) w dniu 31 grudnia 2018 r. – SI, Brompton Bicycle Ltd / Chedech / Get2Get

(Sprawa C-833/18)

(2019/C 82/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de l'entreprise de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SI, Brompton Bicycle Ltd

Strona pozwana: Chedech / Get2Get

Pytania prejudycjalne

- Czy prawo Unii, a w szczególności dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽¹⁾, która ustanawia różne wyłączne prawa przyznane właścicielom praw autorskich w art. 2-5 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ona z zakresu ochrony prawa autorskiego dzieła, których forma jest niezbędna do osiągnięcia efektu technicznego?